

36. JIRASKŮV
HRONOV

6
3

JIRASKŮV
HRONOV

36. JIRÁS

KŮV HRO

NOV 1966

DUŠEVNÍ REZERVY ČLOVĚKA JSOU PRÝ VELKĚ,

ŘÍKAJÍ VĚDCI. ČLOVĚK SE Z NICH VYDÁVÁ POMALU, JAKOBY NERAD. A PŘECE SE DO NICH VŽDY OBRACÍ NÁŠ ROZUM A CIT, KDYŽ SE DOPOUŠTÍ NOVÝCH DOBRODRUŽSTVÍ, KDYŽ SE ČLOVĚK NAPLNO DOSTÁVÁ DO TEMP A TVŮRČÍ PRÁCE. DIVADLO MODERNÍ DOBY JE JEDNÍM Z TĚCH KATALYZÁTORŮ A UVOLŇOVAČŮ SKRYTÝCH ZÁSOB LIDSKÉHO DUCHA. NENÍ PRŮKAZNĚJŠÍHO ZOBRAZOVATELE VNITŘNÍHO LIDSKÉHO SVĚTA JAKO JEVIŠTĚ. POD JEHO LUPOU JE ZVELIČEN KAŽDIČKÝ DETAIL, KAŽDÉ, I TO NEJŠPATNĚJŠÍ PŘEDSTAVENÍ PŘINÁŠÍ SVĚDECTVÍ O ŽIVOTĚ SVÉHO HERCE, KTERÝ JEJ STVOŘIL. SVĚDECTVÍ HERECKÉ TVORBY JE SOUČASNĚ SVĚDECTVÍM BOHATOSTI ČLOVĚKA. MNOHOKRÁT UŽ BYLA OPAKOVÁNA PRAVDA O BEZH RAN IČNOSTI TVORBY. ŽÁDNÁ Z LINEK, KTERÁ SE SNAŽILA VYMEZIT JEJÍ OBSAH, ŽÁDNÁ Z VNITŘNÍCH PŘEHRAD NEPOJME NOVÁVALA JEJÍ OBSAH TAK VÝSTIŽNĚ JAKO SLOVA „TVŮRČÍ“ A „NETVOŘIVÝ“. JEDINĚ TVORBA JE STO NAJÍT V NEJZAZŠÍCH HLUBINÁCH LIDSKÉHO JÁ TO, CO TU JEŠTĚ NEBYLO, CO ČLOVĚK VYTVOŘIL, CO PŘINÁŠÍ PRÁVĚ TEĎ V NEOPAKOVATELNĚ CHVILCE PŘED SVÉHO SPOLUTVŮRCE — DIVÁKA. TVOŘIVOST ZAPLŇUJE PRÁZDNÝ PROSTOR DIVADELNÍHO DOMU NOVÝMI LIDMI — DIVADELNÍMI POSTAVAMI, DIVADELNÍM DNEM, ČASEM, DIVADELNÍM SMYSEM. PŘESTO, ŽE SE TO ZDÁ BÝT PARADOXNÍ PODNIKAT TAK DALEKOU OKLIKU OD VNITŘNÍHO SVĚTA ČLOVĚKA AŽ KE SKUTEČNOSTI, JE TO NUTNÉ. DIVADLO JE NA TĚTO CESTĚ PROSTŘEDNÍKEM, MODELUJE SVOU ŘEČÍ OKOLÍ, KTERÉ NÁS OBKLOPUJE, VĚŘÍ V NEKONEČNOU ODVAHU LIDSKÉ FANTAZIE. TĚ, KTERÁ ŘEČENO S KONSTANTINEM PAUSTOVSKÝM, UŽ STVOŘILA ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI, NEWTONŮV DVOJČLEN, SMUTNÝ PŘÍBĚH TRISTANA A ISOLDY, KTERÁ MÁ NA SVĚM KONTU ROZBITÍ ATOMU, POSTAVENÍ BUDOVY ADMIRALITY V LE-NINGRADĚ, LEVITANŮV ZLATÝ PODZIM, MARSEILLAISU, RÁDIO, ELEKTRICKÉ SVĚTLO, PRINCE HAMLETA, TEORII RELATIVITY A FILM BAMBI.

J. K. Tyl, divadelní soubor OVSZŠ v Jablonci nad Nisou

Jacques Robert — Julien Duvivier — Henri Jeanson — Pavel Kohout

M A R I E - O C T O B R E

Režie: Jaromír Pistorius

Umělecká spolupráce: Miroslav Bílek, člen činohry Divadla F. X. Šaldy v Liberci

Výprava: Bohumil Matěcha — Kostýmy Míla Hudská — Masky: Radomil Tomášek

Osoby a obsazení:

Marie	Míla Hudská	Renaud - Picart	Vlastimil Kousal
Vilemína	Anna Vašatová	Rougier	Adin Douba
Bernardi	Antonín Mádl	Simoneau	Ladislav Vlk
Blanchet	Ladislav Doležal	Thibaud	Radomil Tomášek
Le Gueven	Miroslav Kotek	Vandamme	Josef Čumpelík
Marinval	Jaroslav Beneš		

Představení řídí Luboš Nejedly — Text sleduje Milena Vlková — Osvětluje Jiří Červinka

SOBOTA 6. SRPNA

PAVEL KOHOUT, AUTOR ČESKÉHO ZNĚNÍ

V nekonečném proudu cizojazyčných textů, které nám prošly rukama, byla též hra Marie Octobre. Vzpomněl jsem si, že jsem před léty spatřil kdesi stejnojmenný francouzský film. Dali jsme si text přeložit. Ukázalo se, že zřejmě utrpěl trojí komplikací, neboť tři jména autorů v záhlaví odrážejí skutečnost, že tři autoři zpracovali postupně úspěšnou novelu pro divadlo i film. — Bylo tedy zapotřebí čtvrtého muže, aby se pokusil vrátit hře vyhraněný jevištní tvar. Budiž čtvrtému muži odpustěno, že se v tvůrčím zaujetí držel předlohy stále volněji a dokonce si přifabuloval v samé zápletce... neboť také on ctí dobrou detektivku a nepokusil se ji dosud napsat jen z ohledu na zbytek vlastní důstojnosti. Příjemně se při tom vzrušil a přišel na jiné myšlenky, což ze srdce přeje i Vám.

DNES POPRVÉ

V historii souboru J. K. Tyl z Jablonce nad Nisou je 6. srpen 1966 dnem, kdy členové souboru poprvé předstupují před obecnost na hronovské přehlídce. To, že hrají poprvé v Hronově, ještě neznamena, že by soubor byl v amatérském divadle nováčkem. Soubor byl znovu založen po roce 1945 a od toho roku se táhne pěkná řádka inscenací, jejichž tituly dokládají, že soubor nejde jen za snadnými úkoly. Jan Roháč z Dubé, Setkání na Labi, Zákon zimního tábora, Jegor Bulyčov a ti druzí, Bílá nemoc, Revisor, Vdova Kapetová reprezentují alespoň základní dramaturgický profil práce souboru. Svým divákům přináší informace o hodnotách našeho i světového repertoáru a tím patří k typické skupině souborů, kterým se tradičně říká tradiční; jeho rozsáhlá zájezdová činnost v jabloneckém okolí, výchova mladých herců znásobuje zásluhu souboru.

Jménem souboru Tyl z Jablonce se rozšiřuje seznam souborů, které kdy na Jiráskových Hronovech hrály. Proto i jim patří první „Zlomte vaz“ letošního festivalu.

Niccolo Machiavelli

M A N D R A G O R A

Režie: Ľubomír Vajdička — Výprava: Jozef Ciller

Hudba: Ivan Deutsch — Choreograf: Helena Žitňanová

Hrají:

Ján Mistrik j. h.

Dušan Jamrich

Viola Kováčová

Milan Žalman

Margita Šinková

Igor Ščepka

Jozef Bednárík

Pavol Šlosar

Jozef Starosta

Text sleduje Žela Zambojová — Inspicient: Stano Almássy

NEDĚLE 7. SRPNA

POLITIK, FILOSOF A KOMEDIOGRAF

Na první pohled by se zdálo, že tato jména patří různým osobám. Ital Niccolo Machiavelli však spojuje ve své osobě všechny tyto vlastnosti. Autor citovaný v historii státu a práva, ve filosofických učebnicích, vášnivý odpůrce papežské moci, autor nové teorie státní moci však zůstal pevně včleněn v atmosféře své doby, uchovával si v sobě temperament člověka renesance. Jeho komedie Mandragora baví a vzrušuje diváka i po čtyřech stech letech, zatímco jeho názory filosofické i politické se již jen dávají studentům při zkouškách a najdou se v příslušných slovnících. Otevřený pohled na život své doby, vtělený do této komedie, léty nikterak nezestárl. Amatérský soubor tu změří síly s textem, který byl prověrkou pro mnohé významné herce i režiséry, naposledy pro Činoherní klub v Praze.

Kdo máte paměť na data můžete si zapamatovat: Machiavelli se narodil roku 1469 ve Florencii, zemřel roku 1527, mezi tím stačil napsat mimo jiné knihu myšlenek o politice Il principe, a roku 1524 Mandragoru; přesně tak jak to praví slovníky.

SHLEDÁNÍ PO ROCE

Z 35. Jiráskova Hronova si odvezli mladí slovenští herci ze souboru OB Bratislava - Nivy jednu z hlavních cen za inscenaci Samopašných her Hanse Sachse. Dnes je tu máme znovu. Letmý pohled na obsazení nás poučí, že mnoho z těch, kteří hráli loni hraje i dnes. A také srovnání obou dramaturgických titulů napoví o souboru víc než dalekosáhlé analýzy. Komediální oblast je hlavní doménou mladých lidí v souboru, hlavně proto, že jejich mládí v ní nachází největší uplatnění.

Ve Východočeském kraji se loni zúčastnil soubor ještě jednoho festivalu — 1. Symposion 1965 v Třebelohovicích p. O., kde opět vyhráli. A tak se vytvořila pravidelná cesta mezi Bratislavou a našim krajem. Není to cesta neužitečná, právě naopak — zvláště, když jde o mladé lidi.

Divadelní soubor Kulturního domu ROH v Hradci Králové

Alois Jirásek

L U C E R N A

Režie: Josef Vavříčka — Výprava: Karel Zmrzlý, DVŮ Hradec Králové

Hudební spolupráce: Svatopluk Kozdera

Osoby a obsazení:

Kněžna
Dvořan
Vrchní
Mlynář
Jeho bába
Hanička
Zajíček,
učitelský mládenec

Braha, sekerník
Zima
Sejtko
Klásek

} šumaři

Jarmila Freiburgová
Otakar Pelant
Emil Trnka
Miloslav Panenka
Růžena Hindráková
Blanka Bilíková
Ota Richter

Vladimír Brinckman
Milan Kerhart
Břetislav Lelek
Jiří Podubecký

Klásková
Ivan, vodník
Michal, vodník
Pan Franc
Mušketýr
Komorná
Votruba
Kroužilka

} rychtáři

Zoja Bílá
Václav Týfa
Dušan Pavel
František Staněk
Josef Plhoň
Jana Kmočová
Karel Peremský
Josef Plhoň

PONDĚLÍ 8. SRPNA

Dále hrají: Josef Pultr, Oldřich Rücker, Jiří Zackel, Oldřich Žaloudek, Jana Jirovcová, Dagmar Trnková, Irena Trnková, Libuše Matoulková, Vendulka Firmanová, Eva Tauchmanová, Ivana Mlejnková, Zuzana Pišová, Eva Hrušková ml., Olga Volfová ml.

Insapie: Jana Jirovcová — Světla: Jiří Šeda a Jindřich Novotný — Zvuk: František Hrbáček — Text sleduje: Božena Šubrtová

Hlavní přestávka po 3. obraze

AUTORA NETŘEBA PŘEDSTAVOVAT

Psát na Jiráskově Hronovu o Jiráskovi není právě lehké. Vypadalo by komicky sepsovat všechny nominácie našeho klasika, vypočítávat tituly jeho dramatického díla. Ostatně stačí se rozhlédnout kolem sebe, po sále, jsou tam vypsána. Jistě jste se již stačili projít po Hronově, navštívit rodný domek Jiráskův, projít pod zvoníci, kolem hřbitova, rozhlédnout se po okolí, na Maternici a Turově, odkud všude čerpal Jirásek podněty pro své dílo.

Lucerna je báchorka nejznámější, ale inscenačně obtížná. Nedělejme však soudy předem. Jistě mnoho z vás, kteří čtete tyto řádky, má hlubokou radost z toho, že se Jirásek opět hraje na prknech festivalu. Někteří tu zase jsou jen asi z povinnosti proklínající pořadatele, proč zase Jirásek. Jsou to dva protichůdné názory, před kterými nelze zavírat oči. Oprávněnost či neoprávněnost uvedení Jiráska obhajuje vždycky inscenace, jako u každého dramatického autora. U Jiráska je vždy tato obhajoba zvlášť těžká.

PŘED DISERTACÍ

Soubor Kulturního domu ROH v Hradci Králové již jednou zvítězil na Jiráskově Hronovu — právě s Jiráskem. Jan Roháč z Dubé byl diváky vřele přijat. V roce 1964 jsme tu na jevišti viděli jinou tvář souboru — hráli málo známou, (tehdy málo známou) sovětskou komedii Jevgenije Švarce Stín. Oba tituly vyjadřují také dvě polohy práce souboru. Na jedné straně je to klasika, Jirásek je toho výmluvným důkazem (soubor uvedl ve vlastní úpravě i zapomínanou hru Václava Klimenta Klicpery Jan za chrta dán), na druhém pólu je to snaha o objevování hodnot soudobých textů, inscenačně obtížných a za něj mluví úspěšná inscenace Stínu. Dnes obhajují Hradečtí další diplomovou práci, je to úkol těžký, zvlášť když v hledišti sedí víc jak 1.200 oponentů.

Miloš Macourek

J E D N I Č K Y M Ā P A P O U Š E K

Režie: Karel Dreiseitel — Umělecká spolupráce: Zdeněk Hruška, režisér Divadla pracujících v Gottwaldově
Výprava: Milena Hrdinová a Zdeněk Hevyjánek — Masky Zdeněk Hruška — Hudbu složil Vladimír Vodička
Texty písní: Pavel Kopta a Miloš Macourek

Osoby a obsazení:

Anička H. Černá
Honzík J. Kašík
Zdeňka E. Stravová
Jírka L. Skřečková
Vycpaná opice M. Hrdinová
Tabule A. Divilová
Skříň M. Dreiseitlová
Pan „E“ K. Dresler
Nosorožec L. Kadák
Žirafa D. Solanská

Opička A. Divilová
Paní papoušková N. Zahradová
Papoušek Bořivoj A. Suchomelová
Papoušek Theodor D. Solanská
Žlutý papoušek V. Jordánková
Modrý papoušek P. Dostálová
Fialový papoušek J. Vykopalová
První konec žížaly L. Skřečková
Druhý konec žížaly E. Stravová

ÚTERÝ 9. SRPNA

Světla: Antonín Černý — Inspicient: Emil Opravil — Zvuky: Růžena Čechová — Rekvisity: Jožka Braunerová
Hudba: Vladimír Škoda, dr. Vladimír Čech, Josef Svízela, Jiří Drkoš — Text sleduje: Jiřina Černá — Kadeřnice: Františka Hubíková
Jevištní technika: Antonín Hrdina, Karel Matečný, František Brauner

ČLOVĚK BY NEVĚŘIL SVÝM OČÍM

To je název sbírky vydané v roce 1958 autorem dnešní hry. Když si ji znovu přečteme, prolistujeme-li Macourkův Živočichopis, který vyšel v roce 1962, pochopíme plně Macourkův umělecký svět, jehož obzor dotváří i dnešní hra.

Postavy zvířat, živočichopisné bajky, zvířecí podobenství člověka a jeho charakteru činí Macourkovu dílo přitažlivé. Bylo prubiřským kamenem mnoha souborů malých forem, zdrojem zvláštní poetiky obsažené hlavně v první sbírce.

Pražské děti znají Jedničky má papoušek z úspěšné inscenace divadla Na zábradlí a hronovské děti za malou chvíli uvidí jedničky i papoušky. Velké papoušky necháme ať si přemýšlí o divadle pro děti a mládež.

PO DVACETI LETECH

Bez deseti dnů je to dvacet let, co hráli členové souboru Tyl na Jiráskově Hronově hru Zdeňka Němečka Rukopis času. Inscenace byla v soutěži odměněna. Ještě v roce 1947 se objevili Přerovští znovu, mimosoutěžně, s pohádkou Ševc (to není tiskařský šotek, jde totiž o hanáckou pohádku) a čert. Je vidět, že zájem o divadlo pro děti souboru zůstal a tak přicházejí, aby po dvaceti letech znovu bojovali o malého diváka, aby bojovali s televizí, Vinetouem, Lovci mamutů o přízeň pro malé papoušky a jejich písničky.

D O K U D T O H L E T R V Á

1. Montáž textů L. Ferlinghettiho, G. Corsa, Dianý di Primy a Václava Hraběte
 2. Aktovka Edwarda Albeeho Stalo se v ZOO
-

Režie: Miroslav Kovářik — Hudba: Vladimír Mašek

Hrají:

1. část: Eva Kostlivá, Anna Voláková, Helena Cellerová, Jiřina Zemčíková,
Emil Fidler a Miroslav Kovářik
2. část: Jerry Miroslav Kovářik
Petr Emil Fidler

ÚTERÝ 9. SRPNA
V ZK MAJ SLÁVIE

JE DOBŘE, ŽE TRVÁ

Zájem o autory tak zajímavé, mnohotvárné, které uslyšíme v tomto večeru, je typický pro řadu mladých lidí u nás. Snad dlouhý půst let minulých je hlavní příčinou — tak se to běžně totiž vykládá. Příčina je však hlubší, je v poezii samé, v jejím obsahu.

Ale tvůrci Docela malého divadla odpovídají na otázku lépe:

„Už šest let hraje v severočeském Litvínově, v sálku, kam se stěží vejde sedmdesát pět lidí, týden co týden Docela malé divadlo. Za tu dobu prošlo jeho miniaturním jevištěm několik desítek vesměs mladých tváří těch, co si usmyslili říkat svým spoluobčanům plnou pravdu o životě tohoto času: do května 1966 uvedlo Docela malé divadlo od doby svého vzniku celkem 56 premiér a sehrálo během šesti let kolem tří set představení. Nejen na domácí scéně, ale i v okolních městech a vlastně dnes už skoro po celé republice znají tento soubor: Louny, Chomutov, Děčín, Praha, Žatec, Teplice, Benešov u Prahy, Karlovy Vary, Strakonice, Horažďovice, Žilina — to byly cíle zájezdů DMD v poslední sezóně.

Během let se postupně utvářel především dramaturgický profil divadélka. Po zatím nejúspěšnějším pořadu první éry divadla pásma francouzské poezie BON JOUR AMOUR (1962), uvedeném v televizi a oceněném před třemi lety na 33. Jiráskově Hronově, obrátil soubor pozornost k české i světové poezii a počal ji inscenovat osobitým stylem, který byl ne příliš vhodně a vybíravě nazván „poetickou estrádou“. Záměrem inscenací Docela malého divadla však nikdy nebylo poezii zlehčovat a stlačovat do poloh mělkého estrádníčení, právě naopak: snahou tvůrců pořadů bylo ukázat básně v nezvyklém a neotřelém pojetí a tím umocnit jejich účín, přičemž

hlavní slovo tu dostal režisér-vykladač a interpreti jako tlumočníci koncepce, která byla výsledkem dlouhých úvah, sporů i pokusů, přičemž úspěchy i prohry tvořily rámec postupného objevování osobitého recitačního stylu, jakým vládne divadlo dnes.

Po recitalu z Elegií Jiří Ortena (1964, NA POMOC, SLOVA) a montáže z Kolářových Dnů v roce 1964, (UČTE SE ČAROVAT) a scénické podobě povídek Slawomira Mrożka, vedle nichž se poprvé objevuje i první verze Albeeho ZOO STORY (1964, ZACHOVEJTE TMU), obrací DMD pozornost k americké lidové klasické i moderní poezii, takže celá sezóna 1964—1965 je ve znamení této dramaturgické komparace: lidovou poezii uvádí DMD jako „diskusní příspěvek k současné kovbojské problematice“ pod názvem PRACHY FUČ — KONĚ V TALÓNU, klasický odkaz otce moderní poezie Walta Whitmana ve srovnání s beatnickými texty jako PODIVNOU STRÁŽ a texty tří soudobých Američanů, Diany di Primy, Lawrence Ferlinghettiho a Gregory Corsa ve dvou programech: TO BOLÍ BEJT ZAVRAŽDĚNÁ (1964) a GC RECITAL (1965).

Tyto pořady vytvořily zajímavou scénickou tetralogii, jejíž nejlepší čísla uvádí Docela malé divadlo v první části hronovského programu, rozšířeného ještě o texty českého básníka Václava Hraběte, Ioni tragicky zemřelého, jehož pozůstalost uvedlo DMD letos zjara jako rekviem za V. H. pod názvem STOPTIME. Se stejným úmyslem — objevit pro moderní divadelně-poetické jeviště poezii zapomínaného autora — uskutečnilo i svoji předposlední premiéru z básní Jiřího Karáska ze Lvovic HLAS VOLAJÍCÍ V NOCI v pražské VIOLE.

Vrcholem dosavadního divadelního úsilí DMD jsou však nesporně Albeeho aktovky Pískoviště a ZOO STORY, jejichž obnovená premiéra na podzim r. 1965 byla výsledkem dlouhé cesty souboru za spojením dramatu a takzvaného divadla poezie.

Hronovský program má název DOKUD TOHLE TRVÁ a jeho tvůrci věří, že pod tímto jménem ho nebudou hrát dlouho. Do kdy, to posuďte sami po jeho zhlédnutí...

MIROSLAV KOVÁŘÍK

Divadelný súbor ČK ROH Makyta Púchov,

nositeľ vyznamenania Za vynikajúcu prácu

Ivan Mykytenko

S Ó L O N A F L É T N U

Přeložili: Marta a Pavol Ličkovci — Dramaturgická úprava: Beňo Michalský a Milan Gabriš

Režie: B. Michalský — Výprava: J. Ciller, posl. VŠMU j. h. — Kostýmy: Š. Mako

Osoby a obsazení:

Fedir Veresaj, tajemník str. org. UNAK	A. Jagelka
Serhyj Berežnyj, ředitel UNAK	S. Cengel
Chortevyč, osobní taj. ředitele	J. Bellovič
Kateryna Krynycká, profesorka	H. Medvecká
Natálie Rohozová, aspirantka	M. Pölcmanová
Roman Rubec, aspirant	L. Kunst
Hryhoryj Jarčuk, aspirant	V. Hodoň
Vasyl Švedenko, aspirant	V. Mareček
Olá Panenská, aspirantka	V. Halkinová

Sekretář Hlynskyj
Stenograf Špynskyj
Písařka Duževová
Stenografka Zuževová
Porfyrij Bulava, pedel
Ivan Horhula, domovník
Studenti

Žena z r. 2937

J. Portašik
A. Kašička
O. Zelková
L. Záleská
Š. Mako
L. Švec
V. Kvasnicová
M. Gabriš
I. Stopová
M. Zelko
V. Bednářová

Světla: E. Koudelík — Zvuky: J. Racko — Text sleduje: E. Karabová
Inspicie a rekvizity: I. Valachová a Š. Chorvátová — Stavba scény: I. Pantůček a K. Dišek

STŘEDA 10. SRPNA

NEZNÁMÝ MYKYTENKO ?

Ukrajinská dramatika, jejímž je autor představitelem, dosud nezdомácněla na všech našich jevištích. Všichni známe jméno Alexandra Kornejčuka z her dobrých i nedobrych, naproti tomu Ivan Mykytenko se objevil jen zřídka kdy. Středem jeho zájmu byli mladí lidé, jejich život, citové vztahy. V řádce her se dívá Mykytenko na mládí a pokaždé jinak, zajímavě — Kádry, Děvčata od nás, Věc cti a Dny mladosti. Když napsal satiru Sólo na flétnu nebyl uvítán zrovna bouřlivě, proč asi, to si domyslíme po představení, zvláště když ve třicátých letech neměla satira v SSSR na různých ustláno. Stačí vzpomenout na Majakovského a jeho zkušenosti s počínajícím kultem. Mykytenko zemřel roku 1937. Jeho jméno nebylo uváděno příliš ve vybraných seznamech ze sovětské literatury, nebylo v ročence doporučených her. A naše pozdní setkání s ním začíná skoro po třiceti letech.

NON STOP - MAKYTA PÚCHOV

Prezident republiky udělil v květnu 1964 divadelnímu souboru Rudého koutku ROH Makyta Púchov za zásluhy o rozvoj československé kultury vyznamenání Za vynikající práci.

V roce 1965 získal soubor cenu v celostátní soutěži k 20. výročí osvobození ČSSR za představení Dürrenmattových Fyziků.

Členům souboru s. Olze Zelkové za dlouholetou aktivní činnost, V. Hodoňovi za mimořádné herecké výkony a Josefu Bellovičovi za hereckou práci byl na IV. celoslovenské přehlídce ve Spišské Nové Vsi, kde soubor hrál Gogolovu Ženitbu, udělen Tylův zlatý odznak, nejvyšší pocta herce - amatéra.

V prosinci 1964 uvedl v Čs. rozhlas divadelní soubor svoji první rozhlasovou hru Odhalení od M. Szabové. S hrou Sólo na flétnu byl v květnu 1966 soubor na zájezdu v okrese Strakonice, s kterým má okres Povážská Bystrica družbu.

Autor: des. v záloze Václav Bárta

O ZLÝCH MAZÁCÍCH A HODNÝCH KUCHARÍCH

aneb

O HODNÝCH KUCHARÍCH A ZLÝCH MAZÁCÍCH

Režie: des. v zál. Václav Bárta — Kresby: Josef Chalupník — Hudba: Jiří Růžička

ČTVRTEK 11. SRPNA

Hrají:

voj. Absolon Miloš

voj. Bolf Jan

voj. Česák Jaroslav

voj. Douběta Jaroslav

voj. Dvořák Petr

voj. Lehký Ladislav

voj. Matějčíček Jan

voj. Vohralík Vladimír

voj. Zedník Miloš

branec Žaloudek Josef

Jméno Václava Bártý je neodlučitelné od souboru Inklemo a zase naopak, soubor je neodlučitelný od Václava Bártý. Inklemo je pro tuto sezónu pro změnu souborem vojenským. I na vojně tvoří soubor dál, jen vyměnil tematiku, vlastně nevyměnil, pouze ji oděl do přísně vojenského stejnokroje. Není snad prozrazením vojenského tajemství, že soubor se proslavil po vlastech českých pořadem Jak se chodí za holkama, který hrál všude jinde jen ne na Jiráskově Hronově. Šrámkův Písek, Haškova Lipnice a řada dalších festivalů Inklemo již uvítala, diváci televize zhlédli zajímavé tváře tohoto čistě mužského souboru.

Texty Václava Bártý se rozletěly do všech souborů v učilištích, školách, městech i dědinách, právě pro svou sdělnost, mladou aktuálnost a staly se pro mnoho začínajících souborů skutečným pojmem. A tak i pořad, který uvidíme dnes, si jistě zopakujeme v provedení celé řady souborů v příštím ročníku soutěže, zvláště když šesté číslo Repertoáru malé scény přineslo celý text pořadu.

A teď: „Pozor, pohov, vpravo bok, vlevo v bok, čelem vzad, nalevo napříč, plížením plazením vpřed, na místě. — To abyste věděli jak to na tý vojně chodí.“

Divadelní studio Josefa Skřivana ZKL ROH Brno
Nositel medaile III. světového festivalu v Monte Carlu

Branislav Nušič

TRUCHLÍČÍ POZŮSTALÍ

Režie: Leonard Wallezský — Výprava: Antonín Vorel

Kostýmy: Věra Amblerová a Kája Burianová — Masky: Bohumil Liška a Marie Lišková
Hudební spolupráce a zvuk: Ivan Holubář

Osoby a obsazení:

Agaton Arsič	Leonar Wallezský	Vida, žena Tanasijova	Zdenka Wallezská
	Jiří Chytka	Gina, žena Prokova	Alena Hradilová
Tansij Dimitrijevič	Jiří Kindl	Danica	Eva Mašková
Proka Purič	František Klaška	Sarka, vdova	Libuše Brabcová
Trifun Spasič	Vilém Ambler		Marie Klašková
Miča Stanimírovič	Miloslav Malena	I. funebrák	Ivan Holubář
	František Karlíček	II. funebrák	Jiří Postránecký
Dr. Petrovič	Ivan Žák	III. funebrák	František Karlíček
Simka, žena Agotonova	Terka Lysická		Jiří Chytka

Světla: Miroslav Grünwald — Jevištní mistr: Evžen Krejčířík

Technika: Jindřich Fádlar, Jaroslav Horký, Milan Král

Představení řídí: František Karlíček

HRA, KTERÁ TU DLOUHO NEBYLA

Branislav Nušić je jugoslávským autorem, jehož vtipnost a bystrost pohledu zkušeného komediografa je známa z komedií, které se velmi často uvádí na našich jevištích. S přesně odvažovanou ironií předvádí tupost, omezenost a chamtivost lidí své generace. Jeho klasické dílo, díky tomuto pohledu na svět, který se bohužel v tomto směru příliš nezměnil, je stále živé a je obrazem i lidí naší společnosti.

Komedii „Truchlíci pozůstali“, kterou naše obecnstvo nezná tolik jako mnohokrát hranou „Paní ministrovou“ nebo řadu jiných frašek a veseloher, uvádíme nejen proto, že jsme dosud v našem repertoáru posledních let postrádali hru slovanského klasika, ale především proto, že je nám svým komedianstvím a mnoha parodujícími prvky blízká. Téměř všechny postavy této hry, jednající samozřejmě v nadsázce, známe ze svého okolí a někdy i z vlastní trpké zkušenosti. Hrabivé úsilí všech, sjednocující se pod jednou myšlenkou — Každý bude chránit své — působí i pod humorným nátěrem děsivě.

SKŘIVANI

SCHŮZKA SE SKŘIVANY

Brněnský soubor se stal v posledních letech skoro pravidelným účastníkem Jiráskových Hronovů a vypisovat jeho činnost by bylo pro hronovské obecnstvo zbytečné. Od loňska přibyl Skřivanům jeden výrazný úspěch — Zlatá medaile z festivalu v Monte Carlu, kde hráli Mrožkovy Trosečníky, které jsme tu před rokem také viděli vedle Mučednictví Petra Oheye. A tak po Hadriánu z Římsů, Večeru tříkrálovém, C. k. polním maršálkovi, Mrožkovi, přijíždí soubor znovu. Každá schůzka se souborem z Brna byla v první řadě zajímavým pohledem na původní dramatický text, jeho novým výkladem. I to je jeden z důvodů proč se tento soubor pomalu stává „stálíci“ hronovského každoročního programu.

Ladislav Stroupežnický

N A Š I F U R I A N T I

Režie: Jiří Kareš — Asistent režie: František Černý

Výprava: Antonín Vorel, výtvarník — Hudba: Jan Nevěčný

Osoby a obsazení:

Filip Dubský, sedlák a starosta obce honické	Václav Bis
Marie Dubská, jeho žena	Boh. Hovorková
Václav, jejich syn	Vlast. Zvinger
Petr Dubský, Filipův otec, výměnkář	Boh. Čížek
Jan Bušek, sedlák a 1. radní v Honicích	Vlad. Hlaváček
Františka Bušková, jeho žena	K. Hlaváčková
Verunka, jejich dcera	L. Ryšánová
Martin, jejich syn	Jiří Kareš ml.
Matěj Šumbal, sedlák a obecní výbor	Fr. Hanauska
Marie, jeho žena	Eva Novotná
Pavel Kožený, sedlák a obecní výbor	Ant. Vévoda
Kašpar Šmejkal, sedlák a obecní výbor	Josef Kára

Valentin Bláha, vysloužilý voják Oldřich Kabelka

Josef Haberšperk, švec Frant. Černý

František Fiala, krejčí A. Brusenbauch

Tereзка, jeho žena Máša Vašková

Krista, 17letá L. Kružíková

Matěj Jar. Novotný

Pepička J. Novotná

Josífek Karel Vaňáček

Manča V. Kabelková ml.

František Jar. Hovorka

Filípek Frant. Černý ml.

Karel Kudrlička, učitel v Radoticích a písař obce honické Bedřich Janků

Marek, majitel hospody v Honicích Alois Dvořák

Rozárka, jeho žena V. Kabelková

Markýtka, obchodnice dřevěným nádobím od Domažlic Anna Karešová

Závodčí četníků z městečka Rotic Josef Vašek

První muzikant Josef Housek Obchodnice P. Párová, A. Puchnerová,

Vojta, čeledín na živnosti Dubského Vojtěch Polák J. Zrůstková, A. Sobotková

Muzikanti: Mir. Vojta, Fr. Houser, Fr. Hrabal, L. Grünwald, Ed. Hájek, Jan Kačurek, Jos. Kovář, Gustav Palán

Chasa: Frant. Bloser, Jaroslav Najmon, Lumír Kučera, Josef Tempír, Jan Čermák, Věra Harychová,

Mario Kučera, Hana Karešová, Anna Vrabcová, Jana Raisová, Jiří Černý, Ant. Vévoda, Marie Poláčková,

Marie Harbichová, Eva Lustíková, Věra Palánová, Míla Trnovská, J. Materna, M. Motlová, J. Hubálek,

Z. Králičková, B. Černá

Scéna: Jaroslav Sobotka, Gustav Hovorka, Jaroslav Fabiánek, Bohumil Vencel

Světla: Josef Kučera — Inspice: Václav Jareš — Text sleduje Marie Votavová

SVITAVSKÉ SLOVO O HŘE

Lidové divadlo uvádí tuto hru z několika důvodů: jako mnohé soubory, tak i my jsme k 20. výročí vzniku Lidového divadla sáhli po prvním představení, které se v roce 1945 ve Svitavách hrálo. Ale to není jediný důvod. V repertoárech ochotnických souborů nastal v posledních letech zřetelný odklon od české klasiky; zatímco v cizině si svých klasiků váží a uvádějí je, chováme se my vůči nim zbytečně nevďečně. Zbytečně proto, že z jejich her můžeme vytěžit mnoho i pro dnešek a že v dobré inscenaci jsou dosud působivé. Seznamujeme s nimi mládež, která je zná jen z literárních příruček.

Málokterá hra se u nás dožila tolika inscenací jako *Furianti* — pro šťavnatost humoru Stroupežnického postav a postavíček. Obyčejně však neuspěli ti, kdož se snažili tuto komedii aktualizovat. Tak jako bylo kdysi, dokonce ještě za buržoazní republiky, nesprávné vynášet sedlácké furiantství hlavních postav, tak ztroskotaly v letech padesátých i pokusy dělat kladné hrdiny z vesnické chudiny, reprezentované ve *Furiantech* rodinou krejčího. Ukazuje se, že být politickým a časovým divadlem znamená především objevit skutečnost v uměleckém díle. Pak není třeba žádných textových zásahů, aktualizací a jiných oprav. V této hře jde o to, objevit skutečnost vesnice šedesátých let minulého století a přivést diváka k přemýšlení o souvislosti společenského vývoje na naší vesnici včerejší a dnešní, k tomu, aby si vykládal činy lidí ne z jejich povah, nýbrž z jejich sociálního, společenského postavení, s tím, jak pracují, jak se živí, jaké vztahy mají k lidem kolem sebe.

Hledáme-li už kladné postavy jsou jimi pro nás Bláha a Habršperk, dva prostí poctiví lidé, kteří se musí těžce živit, které tvrdý život naučil nebát se, kteří se nedali shrbit a kteří něco poznali ve světě. Proti těmto sympatickým postavám stojí svět „plátěného panstva“, sedláků, pyšných na svůj majetek a postavení v obci. Dnes je nám k smíchu jejich nadutost a omezenost, a Fialovi? Početná rodina krejčíka na vesnici minulého století jistě nemá na růžích ustláno. Ale nelze je pokládat za vesnický „proletariát“. Krejčí i jeho žena drží s pány, neboť od nich přece něco mají a své děti cvičí od malička v patolizalství a pokrytectví. Kristínka je ušlápnutý tvor, pořád vylekaný ze strachu o šest děcek, která vláčí za sebou a pro něž je vesnici k smíchu; nám je jí spíš líto.

A to kocourkovské furiantství, které se nakonec rezignovaně smíruje s tím, proti čemu před chvílí vzplálo, v naší společnosti sehrálo neslavnou úlohu. Kéž bychom se mu mohli dnes smát a necítit, že nás jeho drápek po desetiletí škrábe.

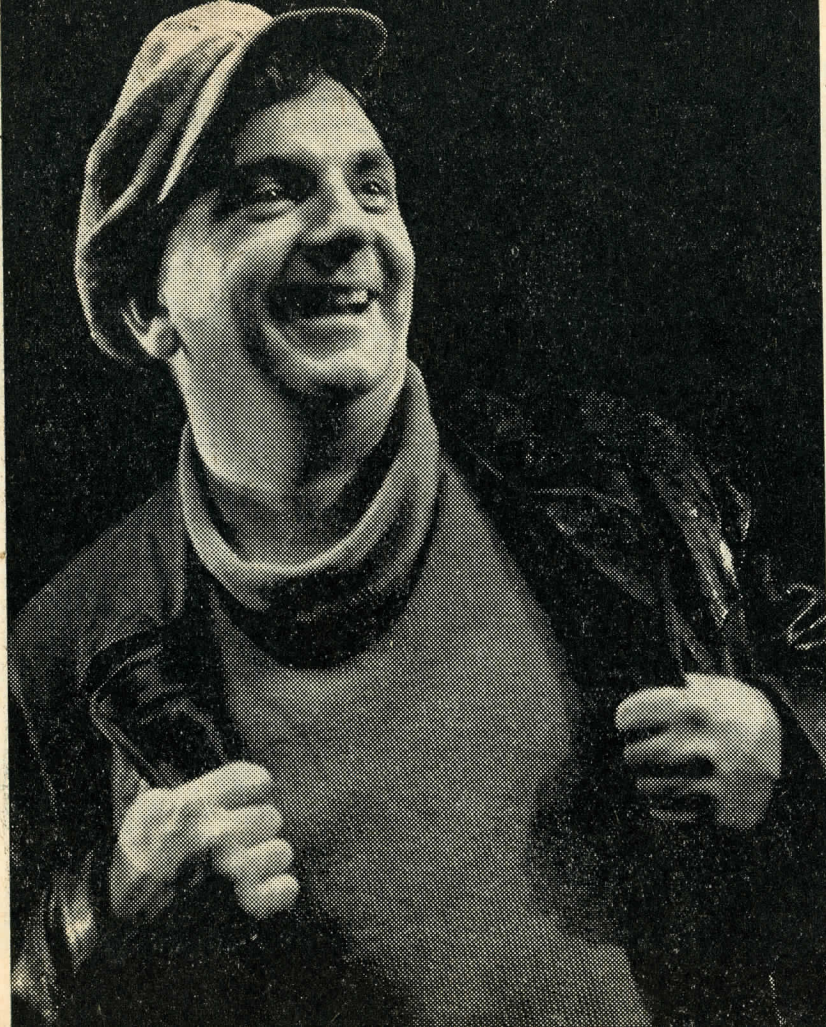
MARIE VOTAVOVÁ

LIDOVÉ DIVADLO JKP SVITAVY — NAŠI FURIANTI — 13. 8. 1966

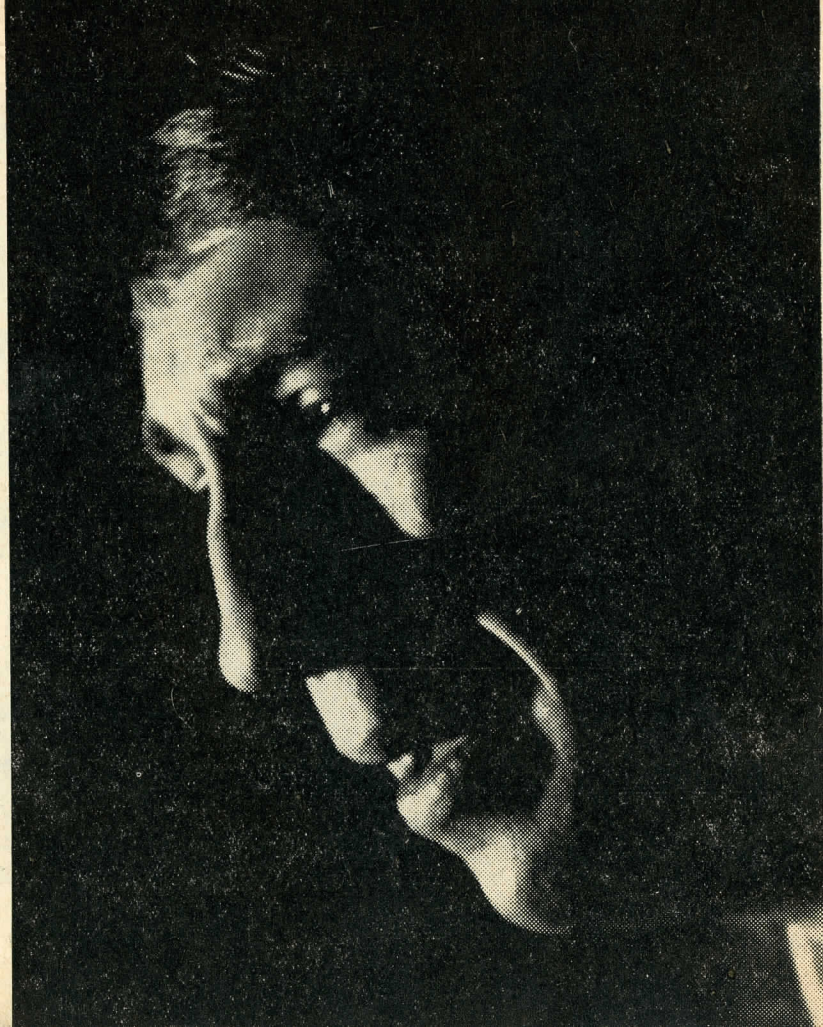
DIVADELNÍ STUDIO J. SKŘIVANA ZK ZKL BRNO — B. NUŠIČ:
TRUHLÍČÍ POZŮSTALÍ — 12. 8. 1966 — FOTO KAREL MINC

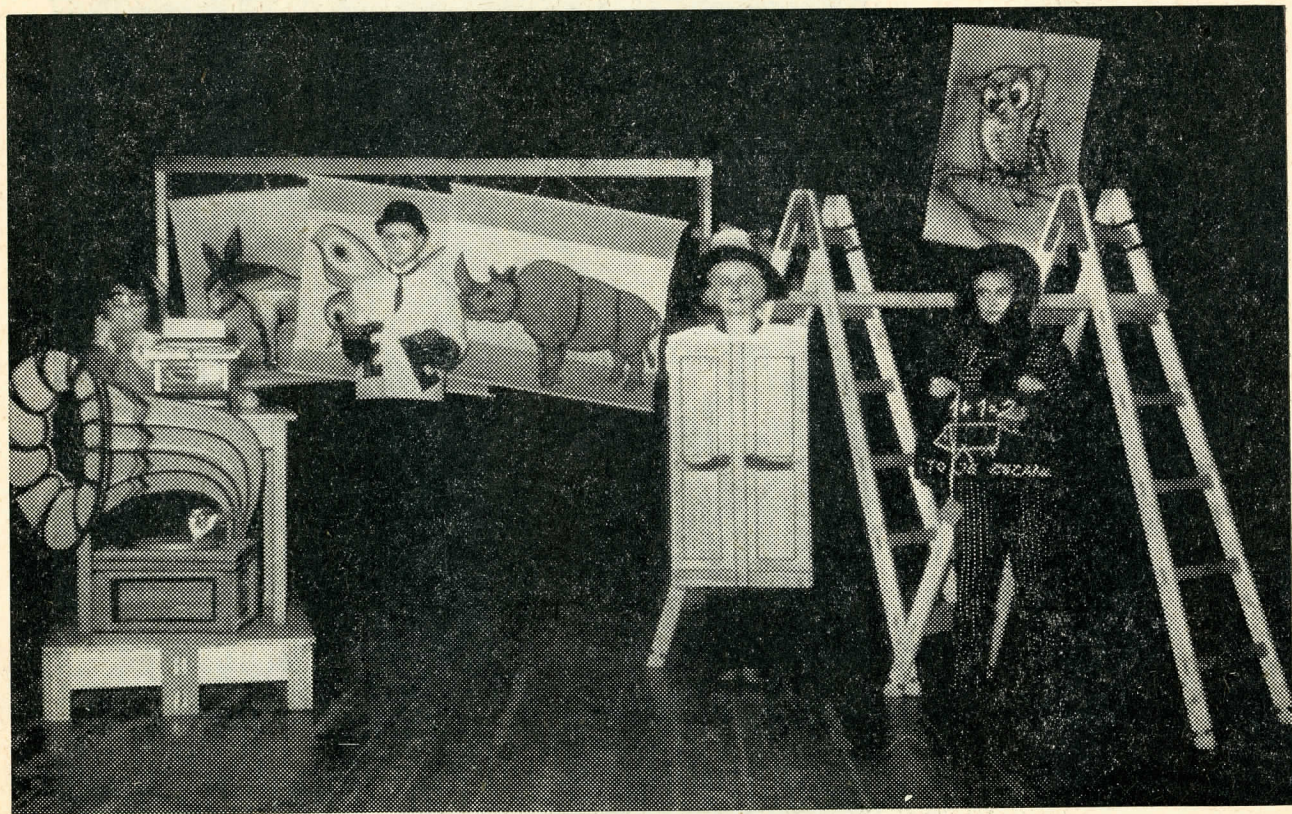

ČK ROH MAKYTA PŮCHOV — IVAN MYKYTENKO:
SÓLO NA FLĚTNU — 10. 8. 1966 — FOTO JURAJ ÁBEL

DOCELA MALÉ DIVADLO LITVÍNOV — E. ALBEE: — STALO SE V ZOO
9. 9. 1966 — FOTO JIRÍ BALÁŠ

DIVADELNÍ SOUBOR TYL ZK ROH MEOPTA PŘEROV — MILOŠ MACOUREK: JEDNIČKY MÁ PAPOUŠEK
9. 8. 1966

OB BRATISLAVA - NIVY — NICCOLO MACHIAVELLI:
MANDRAGORA — 7. 8. 1966 — FOTO KAREL MINC

DIVADELNÍ SOUBOR J. K. TYL OVSZŠ JABLONEC NAD NISOU
MARIE OCTOBRE — 6. 8. 1966 — FOTO JIRÍ PRAŽÁK

UKONČENÍ 36. JIRÁSKOVA HRONOVA 13. SRPNA 1966
VE 22.00 HODIN
VYHLÁŠENÍ VÍTĚZE 36. JH — PŘEDÁNÍ CEN A DIPLOMŮ

Pořadatelé 36. Jiráskova Hronova vytvořili štáb pracovníků, kteří zajišťovali přípravné práce a organizačně zabezpečují průběh 36. Jiráskova Hronova.

Štáb má toto složení:

Miloslav Kubálek, předseda, ředitel KOS,
Hradec Králové

Jarmila Nosková, odbor škol. a kult. KNV,
Hradec Králové

Jaroslav Polda, KOR, Hradec Králové

Jan Kliment, KV ČSM, Hradec Králové

Ladislav Rychetský, ONV, Náchod

Ladislav Lelek, OOR, Náchod

Josef Vavříčka, KOS, Hradec Králové

Miloslav Benda, MěstNV, Hronov

Vladimír Semelka, Osvětový dům, Náchod

Josef Kolman, ZK ROH MAJ, Hronov

POROTA 36. JIRÁSKOVA HRONOVA

Dr. Milan Obst, Praha

Dr. Zdeněk Kokta, Olomouc

Jiří Beneš, Praha

Rudo Thrún, Bratislava

Karel Texel, Praha

Zdeněk Dinter, Praha

Olga Lichardová, Bratislava

Jaroslav Šindelář, Praha

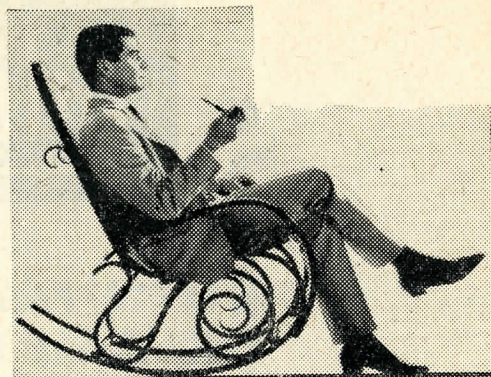
NAVŠTIVTE

Adršpašské
skály
a Teplické
skalní mě-
sto, kde Vám
poskytnou
občerstvení

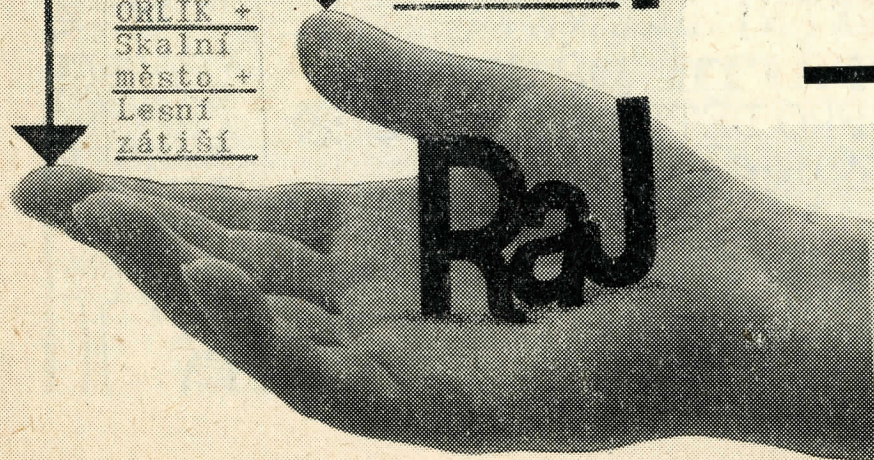
Nové Město n.M
na úpatí Orlic-
kých hor a tam
dobře poslouží
hotel

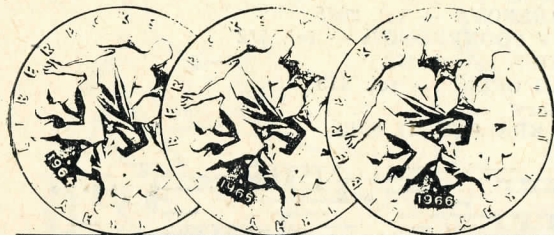
hotel
ORLÍK +
Skalní
město +
Lesní
zátiší

M E T U J E

TEPNA NÁCHOD

POLYESTER

MAČKAVOST

NESTÁLOBAREVNOST

PRÁNÍ

ŽEHLENÍ

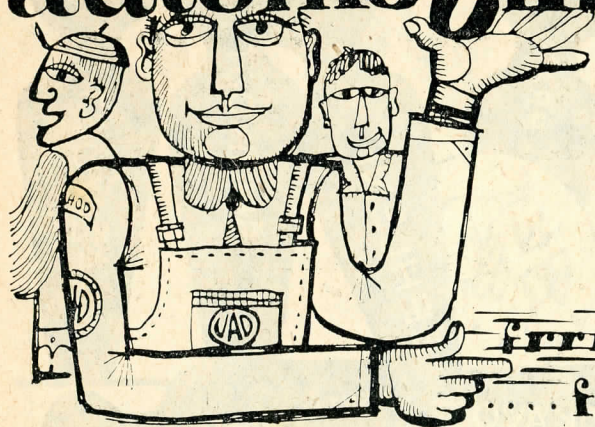
ŠPINIVOST

SRÁŽIVOST

ANO — JEN SMĚSOVÉ TKANINY POLYESTER/BAVLNA — JSOU VÍTĚZSTVÍM PROTI ČERNÝM STÍNŮM — JSOU PORAŽENY NEJVYŠŠÍ KVALITOU — ZLATÉ MEDAILE LVT JSOU ZBRANĚMI, KTERÉ BEZPEČNĚ ZVÍTĚZILY A VLASTNĚ STÁLE VÍTĚZÍ — 1964 POLYESTEROVÉ TKANINY COLORADO — 1965 POLYESTEROVÁ TKANINA FACONE PRIMA — 1966 NOVÉ DRUHY BAVLNĚNÝCH TKANIN TRIX A PEARL — TYTO DRUHY PŘEDSTAVUJÍ TO NEJIDEÁLNĚJŠÍ PRO LETNÍ OŠACENÍ JAK DÁMSKÉ TAK I PÁNSKÉ — TRIX A PEARL BUDOU NA TRHU POČÁTKEM ROKU 1967 — A VŠECHNY VYZNAMENANÉ DRUHY TKANIN NA KOŠILE, HALENKY, DÁMSKÉ A LETNÍ OŠACENÍ A MNOHO JINÝCH PRO VÁS VYRÁBÍ

TEPNA NÁCHOD - BAVLNÁŘSKÉ ZÁVODY - NÁRODNÍ PODNIK

automobilistům slouží

VÝCHODOČESKÉ AUTODRUŽSTVO V NÁCHODĚ
TELEFON 3943, 3944

a provozovny

ČESKÁ TŘEBOVÁ — tel. 2003

HORICE V PODKRKONOŠÍ — tel. 472

LANŠKROUN — tel. 478

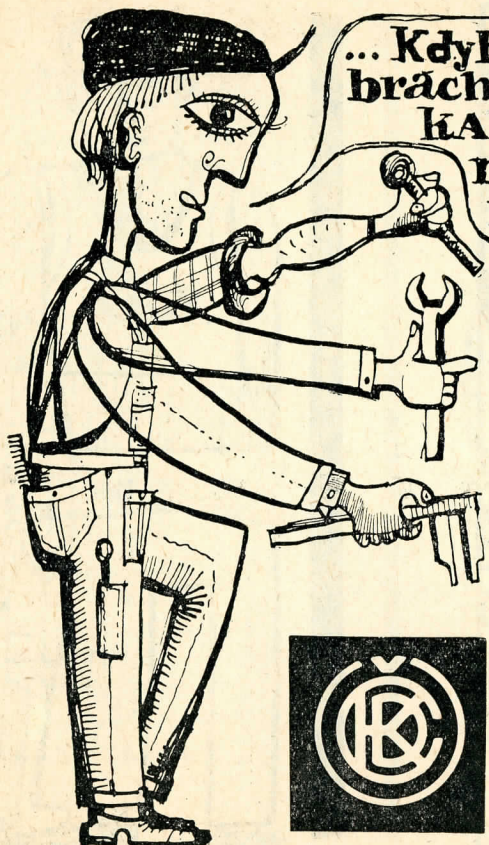
ÚSTÍ NAD ORLICÍ — tel. 413

akumulátory

HRADEC KRÁLOVÉ tel. 6840

frrr frr frnk frrr
frrr frnk frrr
frrr frrr frrr

VÝCHODOČESKÉ AUTODRUŽSTVO, NÁCHOD

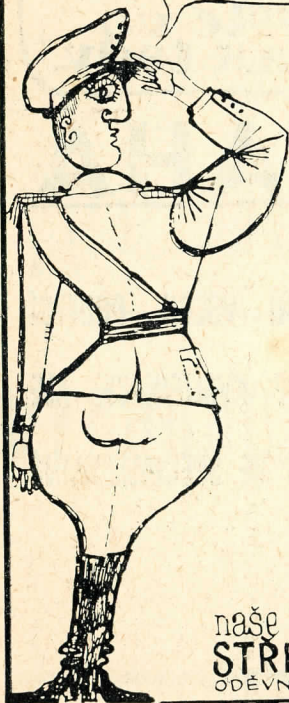
... Kdybych měl ještě vosmatřiceT
brachů se stodvacetidvěma ru-
kama, tak nás bude ještě málo,
no fakt...? A kdybyste vo
někom věděli, tak tady..

ČKD PRAHA

OBOROVÝ PODNIK - STROJAŘI VŠECH PROFESÍ
NAJDOU NEJEN UPLATNĚNÍ SVÉ KVALIFIKACE, ALE
I DOBRÉ PRACOVNÍ PODMÍNKY VE SPECIALIZOVANÉ
VÝROBĚ ZÁVODU

HRONOV

ANTICKÉ KRÁSE
a DNEŠNÍMU VKUSU
K POCTĚ

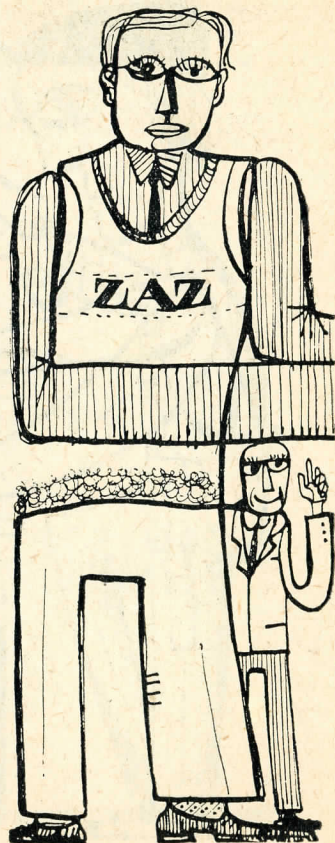

DĀMSKÉ
ODĚVY
NA MÍRU
VĀM VKUSNĚ
A DOBRĚ
ZHOTOVÍ
naše
STŘEDISKO „VKUS“
ODĚVNÍ VÝROBNÍ DRUŽSTVO

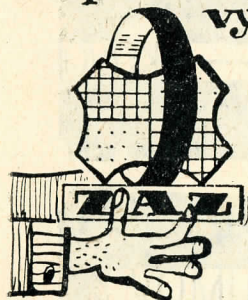

„VKUS“
JEDINĚ

HROŇOV HUŠOVA
310 TELEFON 118

**Závody
Antonína
Zápotockého
n.p. v Jaroměři
vyrábí**

usně pro obuv
nický a galan-
terní průmysl,
tech-
nické
výrobky z usní
pro textilní
a strojní prů-
mysl - výrobky
z plastických
hmot

DŘEVOPRODUK

SE SID
PI
LEM
... NA ZAKÁZKU

V ČERVENÉM KOSTELCI

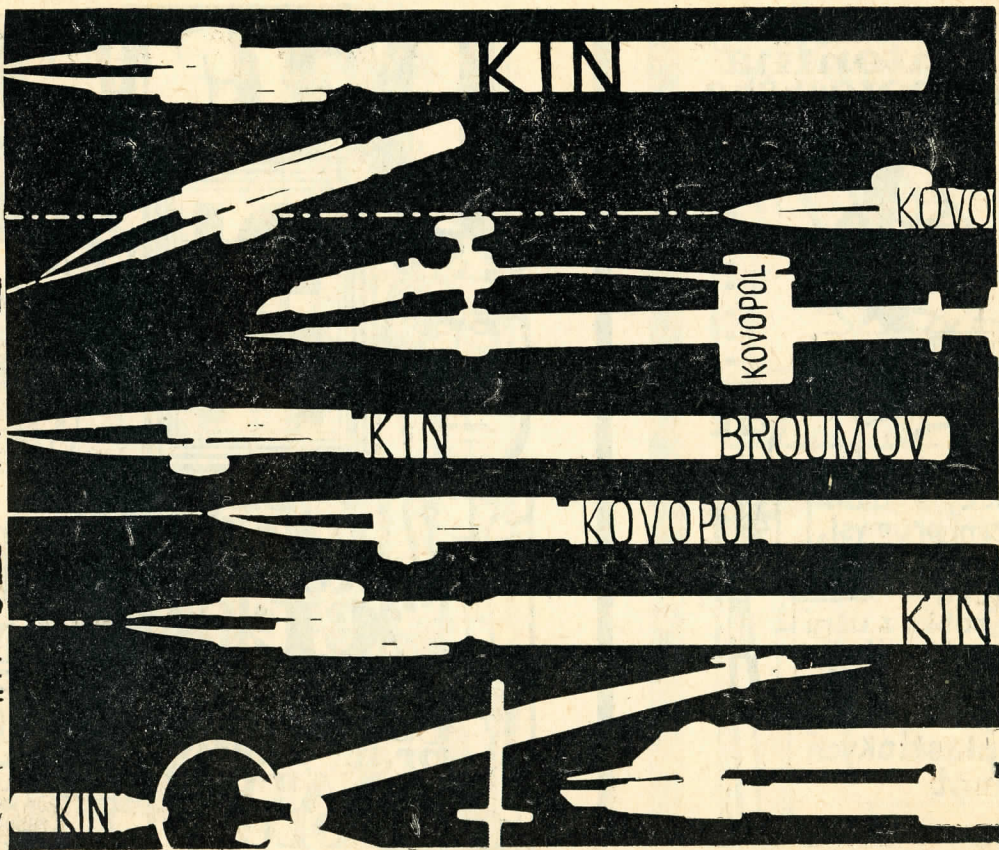
MODERNÍ NÁBYTEK

DOPORUČUJEME PROHLIDKU NASICH VZORKOVEN ***

NACHOD - NÁMĚSTÍ VŘSR
JAROMĚŘ - PALACKÉHO 158
NOVÉ MĚSTO N.M. - UL. 25. ÚNORA
TEPLICE N. METUJÍ ****

**Čalounické práce a opravy
NATĚRY
ROLETY**

ŠKOLNÍ
A TECHNICKÁ
RYSOVADLA
ZNACKY
KIN
USPOKOJÍ
SVOU
KVALITOU
A PROVEDENÍM
I NEJ-
NÁROČNĚJŠÍ
SPOTŘEBITELE
VYRABÍ
KOVOPOL
N.P. POLICE N.M.
ZÁVOD 03
BROUMOV
EXPORTUJE
PRAGOEXPORT
A V ČSSR
DROBNÉ ZBOŽÍ
A JEDNOTY

36.

